

Scenariusz zajęć

Autor: Jolanta Heller

Obszar podstawy programowej:

1. Kształtowanie umiejętności społecznych dzieci: porozumiewanie się z dorosłymi i dziećmi, zgodne funkcjonowanie w zabawie i w sytuacjach zadaniowych.

Grupa zróżnicowana wiekowo: (3-latki, 4-latki, 5-latki)

Blok tematyczny: **Jestem przedszkolakiem zgodnie bawię się z innymi**

Temat: **To właśnie ja.**

Cele operacyjne:

Dziecko:

3-latek	4-latek	5-latek
Zna i nazywa poszczególne części swojego ciała, rozpoznaje swoje odbicie w lustrze, określa swoje cechy fizyczne: płeć, wiek, kolor oczu.		
		Dostrzega zmiany w swoim wyglądzie związane z upływem czasu oraz niepowtarzalność własną i innych osób.
Posługuje się w zabawach gestem oraz ruchem.		
Rozpoznaje na ilustracjach różne stany emocjonalne, próbuje je nazywać, a także określać przyczyny tych stanów.		
		Wyraża oraz nazywa różne emocje; określa sytuacje, które je wywołują, stara się radzić sobie z różnymi emocjami w sposób społecznie akceptowany.
Uczestniczy w zbiorowym śpiewie i zajęciach ruchowych.		
Podejmuje próbuje klasyfikowania przedmiotów według podanych cech.		
		Przelicza elementy w danym zbiorze.
Wypowiada się samorzutnie na temat swojego wyglądu, charakterystycznych cech oraz samopoczucia.		
		Tworzy przymiotniki od rzeczowników (np. smutek – smutny, radość - radosny, złość - zły, strach - wystraszony).
Podejmuje próby współpracy z innymi dziećmi.		Współpracuje z innymi dziećmi, udziela potrzebującym pomocy.
		Czyta sposobem globalnym wyraz <i>emocje</i> , „podpisuje” ilustracje wyrazami: <i>radość</i> ,

smutek, gniew, strach.

Wykaz nabywanych umiejętności (ujętych w podstawie programowej, jako osiągnięcia dziecka kończącego przedszkole):

Dziecko:

3-latek	4-latek	5-latek
Zwraca się bezpośrednio do rozmówcy, stara się mówić poprawnie pod względem artykulacyjnym, gramatycznym, fleksyjnym, składniowym.		
Wie jak wygląda, zna swoje imię i nazwisko.		
Potrafi podać kilka informacji o sobie, podać swój wiek; wie, komu oraz w jakich sytuacjach można takie informacje podawać.		
Wskazuje kilka cech charakterystycznych własnego wyglądu (np. niebieskie oczy, krótkie włosy).		
		Dostrzega i akceptuje swoją niepowtarzalność, potrafi zaprezentować własne osiągnięcia.
Uczestniczy w zajęciach ruchowych, zabawach oraz grach w ogrodzie przedszkolnym, w parku, na boisku, w sali gimnastycznej.		
Odgrywa role w zabawach parateatralnych posługując się mową, mimiką, gestem, ruchem; umie posługiwać się rekwizytami (np. maską).		
Stara się w sposób powszechnie akceptowany wyrażać własne emocje.		
Próbuje rozumieć emocje innych, przestrzegać zasad zachowania w grupie rówieśniczej.		
		Pomaga innym na miarę własnych możliwości, szczególnie słabszym od siebie, niepełnosprawnym, starszym.
		Umie wypowiadać się w różnych technikach plastycznych i przy użyciu elementarnych środków wyrazu (takich jak kształt oraz barwa) w postaci prostych kompozycji, a także form konstrukcyjnych.
	Dysponuje sprawnością rąk i koordynacją wzrokowo - ruchową potrzebną do rysowania, wycinania, nauki pisania.	
		Potrafi uważnie patrzeć (organizuje pole spostrzeżeniowe), aby rozpoznać oraz zapamiętać to, co jest przedstawione na ilustracjach.
		Interesuje się czytaniem i pisanem; jest gotowe do nauki czytania oraz pisania.

Treści kształcenia:

- kształtowanie umiejętności społecznych (obdarzanie uwagą dzieci i dorosłych, zgodne funkcjonowanie w zabawie, uczestnictwo w tworzeniu kącika przyrody, stosowanie form grzecznościowych wobec innych dzieci oraz dorosłych, zabawy, pomaganie innym, uważne słuchanie wypowiedzi innych osób);
- kształtowanie umiejętności wyrażania swoich emocji w sposób aprobowany społecznie, radzenia sobie w trudnych sytuacjach;
- kształtowanie odporności emocjonalnej;
- wzbogacanie i rozwój mowy (wyrazne mówienie, bogacenie słownictwa czynnego, wypowiadanie się na temat swoich stanów emocjonalnych);
- rozumienie sensu informacji podanych w formie symbolu (rysunek);
- grupowanie obiektów, klasyfikowanie (klasyfikowanie obrazków wg podanej cechy, np. takie same emocje);
- kształtowanie sprawności fizycznej (uczestnictwo w zajęciach ruchowych w sali oraz na powietrzu, posługiwanie się w zabawie mimiką, gestem, ruchem);
- rozwijanie sprawności manualnej i orientacji w przestrzeni;
- zabawy kształtujące rozumienie stosunków przestrzennych;
- zabawy kształtujące orientację w schemacie własnego ciała.

Opis sposobu realizacji:

Lp.	Część dnia aktywności dziecka	Przebieg zajęć		
		3-latki/uwagi o realizacji	4-latki/uwagi o realizacji	5-latki/uwagi o realizacji
I.	Zajęcia poranne	1. Schodzenie się dzieci. Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań. Zachęcanie dzieci do podejścia do lustrzanego parawanu, zabawy przy muzyce przed lustrem: płaśnianie w rytm muzyki, obserwowanie własnego ciała w ruchu, poruszanie jego poszczególnymi częściami oraz ich nazywanie. Nauczyciel (N) zachęca dzieci, aby próbowały określać niepowtarzalność i wyjątkowość nie tylko swojego wyglądu zewnętrznego, ale także cech charakteru. Pomoce: lustrzany parawan, podkład muzyczny wybrany przez N.		
II.	Zajęcia dydaktyczne	1. <i>Emocjonalna zgaduj – zgadula:</i> zagadki dotyczące emocji. Dzieci próbują odgadnąć rozwiązanie, mogą wybrać odpowiedzi wśród wcześniej przygotowanych przez N ilustracji przedstawiających różne stany emocjonalne. Uwaga: starsze dzieci grupują ilustracje wg stanów emocjonalnych oraz „podpisują” je utworzone grupy wyrazami: „radość”, „smutek”, „strach”, „złość”. Pomoce: treść zagadek (załącznik nr 1), ilustracje przedstawiające różne stany emocjonalne, szablony napisów do czytania globalnego: „radość”, „smutek”, „strach”, „złość”, „emocje”. 2. <i>Lustrzane odbicie:</i> zabawy ruchowe w parach (dziecko młodsze ze starszym). Dzieci dobierają się parami – jedno dziecko pokazuje ruchy poszczególnych części ciała, drugie stara się je naśladować. N demonstruje, na czym polega zabawa, nazywa poszczególne ruchy (nogi tupią, ręce klaszczą, głowa się kiwa, itp.). Następnie dzieci, bawiąc się w parach, próbują		

		<p>nazwać poszczególne części ciała, którymi porusza partner w zabawie oraz ruchy, jakie wykonuje. Pomoce: podkład muzyczny (załącznik nr 9).</p> <p>3. <i>To właśnie ja:</i> oglądanie swojej twarzy w lusterku oraz wykonywanie zabawnych min; obserwowanie wyrazu twarzy w trakcie wyrażania poszczególnych emocji. Pomoce: lusterko dla każdego dziecka.</p> <p>4. <i>Jesteśmy dobrymi kolegami:</i> zabawy ruchowe w parach (dzieci młodsze ze starszymi) metodą ruchu rozwijającego W. Sherborne. Przed przystąpieniem do zabawy dzieci omawiają zasady dobrego koleżeństwa oraz odpowiedzialności za innych oglądając plakat z ilustracjami przedstawiającymi właściwe zachowania. Następnie odbijają na plakacie swoje dłonie jako znak zgody na przestrzeganie tych zasad. Wszystkie dzieci otrzymują czerwone serce, jako znak dobrego kolegi/koleżanki. W zależności od potrzeb grupy można także wykorzystać zabawę relaksacyjną. Pomoce: scenariusz zabaw (załącznik nr 2), emblemat serca (załącznik nr 4), scenariusz zabawy relaksacyjnej (załącznik nr 3), podkład muzyczny do zabawy relaksacyjnej (załącznik nr 5), farby akwarelowe, plakat z ilustracjami przedstawiającymi właściwe zachowania.</p>	
III.	Zajęcia popołudniowe	1. Aktywność własna dzieci: zabawy w sali, na placu zabaw lub w ogrodzie.	1. Aktywność dowolna na powietrzu lub w sali, wykorzystanie przez zainteresowane dzieci gier multimedialnych (materiał zamieszczony w załącznikach nr 6, 7, 8).

Uwagi: Propozycje zawarte w scenariuszu zostały przygotowane w taki sposób, aby nauczyciel mógł dostosować czas realizacji zajęć do możliwości dzieci w grupie oraz z zachowaniem tzw. zasady 1/5, zalecanej w części podstawy programowej dotyczącej zalecanych warunków i sposobu jej realizacji.

Jeżeli niektóre dzieci pomimo upływu czasu są zainteresowane proponowanymi działaniami nie należy im przerywać tej aktywności. Dzieci, których uwaga się wyczerpała, w naturalny sposób powracają do realizacji „programu własnego”, czyli wybranego przez siebie rodzaju aktywności (np. zabawowej).

Metody za M. Kwiatowską (1985):

Czynne: ćwiczeń praktycznych, kierowanie własną działalnością dziecka, zadań stawianych dziecku, czytanie globalne.

Słowne: słuchanie wiersza, rozmowy, objaśnienia i instrukcje.

Percepcyjne: oglądanie ilustracji, obserwacja i pokaz, przykład dorosłych.

Formy: praca indywidualna jednolita i zróżnicowana, grupowa jednolita, zbiorowa jednolita i zróżnicowana.

Środki dydaktyczne:

ilustracje lub wycinki z gazet przedstawiające osoby wyrażające różne emocje, lustrzany parawan, napisy do globalnego czytania (napisy: „emocje” oraz „radość”, „smutek”, „gniew”, „strach”), lusterka, podkład muzyczny wybrany przez nauczyciela ilustrujący zabawy przed lustrem, farby akwarelowe, plakat z ilustracjami przedstawiającymi właściwe zachowania,

odtwarzacz płyt CD, komputer z dostępem do Internetu oraz głośnikami lub tablica multimedialna oraz środki dydaktyczne zamieszczone na portalu Scholaris (dla nauczyciela, do wykorzystania w pracy z dzieckiem):

1. *Emocjonalna zgaduj – zgadula* – treść zagadek, autor: Jolanta Heller;
2. *Jesteśmy dobrymi kolegami* - zestaw zabaw ruchowych opracowany przez Jolantę Heller wg Metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne;
3. Scenariusz zabawy relaksacyjnej *Drzewa*;
4. *Serce* – emblematy do wydrukowania i wycięcia przez nauczyciela;
5. Podkład muzyczny do zabawy relaksacyjnej *Drzewa*;
6. Gra multimedialna typu sudoku – *Emocje*;
7. Gra multimedialna typu łączenie w pary – *Dziecięce humorki*;
8. Kolorowanka multimedialna – *W przedszkolu jest radośnie*;
9. Podkład muzyczny do zabawy w parach - *Lustrzane odbicie*.